

Ehk on kalendri luggejatte hulgas ka mon-
 ned nored poisimehed ja täis kasnud ümmar-
 dajad. Nende wasto on sellel, kes neid lugge-
 misst süin on kirjutanud, üks tössine maenitse-
 minne ja süddamelik palluminne: Wõtke sedda
 nimmetud wanna sanna allati ja truište meles
 piddada. — Algga teie, nored mehed isseär-
 ranes, ärge wibige mitte ilma asjata; ennesele kohhe,
 mil se teil teie wäljaspiddise põlwe polest woi-
 malik on, üht priisket, töteggiat, jummalakartilikko
 abbitasa otida. Sesamma nou hoiab teid keige
 parreminne hulkumisse ning liderlikko ellamis-
 eest. Ärge kartke mitte lialt sedda murret, mis
 teie elloülespiddamisse polest teile sest abbiellust
 jure saab. Sejuggune murre lähhäb teile häd-
 dašte tarwis, sest et se satab teid truiks ning au-
 jaks töteggiaks ja tössifeks arropiddajaks. Se
 murre aitab teid, et ifka parreminne öppite, ar-
 mastusse melega teiste järrele kulama, sel adsemel,
 et ennamiste poisimehed muud kui isseenneste
 peäle ei mötle. Murred on meile meie ellotee
 peäl tarwilihsjed seltsimehed. Se murre isseär-
 ranes, mis suur Jummal isse abbielloga ühte
 on pannud, on temma helde armo ja isfalikko
 kaswatamisse nou, mis läbbi abbiello rahwas ka
 hinge polest kõlbulissemaks lähwad. Se on ka

mitmel wisil nähha, et nored mehed, kes kül
 enne sedda alwa laia tee peäl ollid kõndinud,
 pärrast, kui ollid abbielluse heitnud, hopis teist
 modi inimessfeks saiwad.

Ja nüüd weel üks sõbra sanna teile, arm-
 sad ümmardajad: ärge wõtke mitte liig ussinaste
 sedda tootusse sanna wasto, mis monned seggat-
 sed nored mehed teile annawad, teid ennese abbi-
 kasaks wötta. Seäl jures neil ei olle muud,
 kui se kawwal tigge nou, teid efsitada, ja nende
 kurja lihhalikko himmo ohwriks teid tehha. Kui
 ollete ennast hopis nende wäla kätte usknud, siis
 nariwad nemmad teid ärra ja jätwad teid pär-
 rast ommeti üsna mahha. Meleärrabeitmisega
 fate siis wast sest arro, et ollete omma ennese
 ning omma wannematte au rikkunud ja teotanud.
 Peate siis omma häbbi enneste ette kandma, ja
 et se willets luggu teid kelab, ennast koggudesse
 kauba anda, jättate teie neid pühhaid kohto mahha,
 kust ennestele abbi ja trööstimist saaksite otida,
 ja kust raske pattune sedda hinge abbi süddame-
 likko kahhetsemisse läbbi töeste ka leiab. Teile
 saab hirm, ennast omma häbbiga kirriko ning
 palwe koia koggudesse seltsi anda. Ja kui ollete
 sellesamma willetsa järje peäle sanud, oh siis